

Protest proti sramotni sodni razpravi v SZ

V letaku, ki sta ga delila tujim časnikiarjem v Moskvi, sta Pavel M. Litvinov in žena Julija M. Daniela označila obsodbo štirih mladih intelektualcev za norčevanje iz pravice.

MOSKVA, ZSSR. — V petek je bila objavljena razsodba v procesu proti štirim mladim intelektualcem, obtoženim "protisovjetskega delovanja" in vzdrževanja stikov s protikomunistično rusko emigracijo. Razprava je trajala skozi 4 dni.

Obsojeni so bili Juri Galanskov, 28 let stari pesnik, ki je bil obtožen vzdrževanja stikov z rusko protikomunistično emigracijo in vodstva protisovjetskega delovanja "zarotnikov", na 7 let ječe. Galanskov je dejal tekom zasliševanja na razpravi v sodni dvorani: S tem da ste me aretirali, ste dobili eno bitko, pa izgubili vojno za demokracijo v tej deželi.

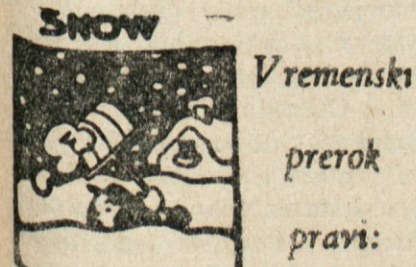
Aleksander Ginsburg, 31 let stari pisatelj, ki je znan zaradi svoje neodvisnosti v ruskem literarnem svetu, je bil obsojen na 5 let zapor. Aleksej Dobrona, 5 let stari, je dobil le voljsky, star 29 let, je dobil le dve leti zapor, ker je sodeloval z oblastmi in pričal proti svojim tovarišem. Vera Laškova, 21 let stara študentka, je dobila eno leto, ker je njen zločin obstojal v glavnem v tem, da je pisala za podzemni list "Phoenix 1966", ki ga je izdajala skupina.

Pavel M. Litvinov, vnuk nekdanjega zunanjega ministra Maksima Litvinova, in Mrs. Y. M. Daniel, katere mož je bil obsojen na 5 let v delavsko taborišče v Sibiriji, sta v letakih, ki sta jih nekaj ur pred razglasitvijo sodbe delila tujim časnikiarjem, označila sodno razpravo za "norčevanje iz pravice", zahtevala njeno razveljavitev, odstavitev sodnika, ki je razpravo vodil in kaznovanje vseh, ki so to "sramoto" pripravili in pri njej sodelovali.

Mansfield hoče manj vojakov v Zahodni Nemčiji

WASHINGTON, D.C. — Voditelj demokratskih senatorjev Mansfield se že dolgo časa bori, da bi Pentagon odpoklical del naših vojakov iz Zahodne Nemčije, kjer nimajo pravega opravila, zato pa delajo nad pol milijona stroškov na leto. Sedaj je zopet napovedal, da bo senatu predlagal primerno resolucijo.

Do sedaj ni imel ž njo sreče, sedaj se mu pa utegne srečati nasmejati. Treba je spraviti plačilno bilanco v red in to bo za Mansfielda najmočnejša karta, ki bo nanjo lahko zanesljivo stavil. Obenem se bo lahko skliceval na Anglijo, ki bo tudi morala odpoklicati svoje čete, ker jih ne more plačevati z devizami. Debata v senatu pa radi tega ne bo kratka.

Oblačno in vetrovno s snegom. Od 2 do 4 palce svežega snega pred nočjo. Najvišja temperatura okoli 30.

Novi grobovi

William J. Slanina
Po dolgi bolezni je umrl 64 let stari William J. Slanina s 3434 Euclid Avenue, mož Anne, roj. Slayatovic, oče Janette Mocarski, 3-krat stari oče, brat Elsie in Irene Slanina, sin pok. Mary, umrle l. 1967, in pok. Paula, umrlega l. 1925. Pokojnik je bil zaposlen pri Cleveland Twist Drill. Pogreb bo iz Žetovnega pogrebn. zavoda na E. 152 St. danes ob 9.15 dopoldne, v cerkev Marije Magdalene na Vine St. ob desetih, nato na Kalvarijo.

Frank E. Lunar Sr.
V soboto zgodaj zjutraj je zašel od srčne kapi umrl 46 let stari Frank E. Lunar Sr. z 2308 Grandview Avenue, Cleveland Heights, mož Florence, roj. Tra-phagen, oče Josepha, Edne, Louisa, Kennetha in Dale, stari oče Kelly-Ann, brat Franka A. Lunarja in Jennie Florecki, sin pok. Franka in pok. Jennie (ponovno por. Pavlin), brat pok. Josepha May. Pokojnik je bil rojen v Clevelandu in je bil veteran druge svetovne vojne. Zaposlen je bil kot pek 22 let pri Ward Paking Co. Pogreb bo iz Žetovnega pogrebn. zavoda na E. 152 St. jutri, v torek, ob 10.15, v cerkev sv. Filomene ob enajstih, nato na Kalvarijo.

Anthony J. Zalewski
V Euclid Glenville bolnici je umrl 53 let stari Anthony J. Zalewski s 1208 E. 173 St., zadet pred dvema tednoma od srčne kapi. Zaoslen je bil pri Graphite Bronze Co. Bil je mož Irene, roj. Sadowski, oče Joanne Zavrl, Roberta in Thaddusa, 10-krat stari oče, brat Mrs. Helen Mika, Jean Rasic, Sophie Deranek in Stanleyja. Pogreb je iz Grdinovega pogrebn. zavoda na Lake Shore Blvd. danes ob osmih zjutraj, v cerkev sv. Kazimirja ob devetih, nato na Kalvarijo.

Agnes Sargi
V soboto je umrla v University Hospitals, kjer je bila okoli 4 mesece, od kmalu po smrti svoje matere Mrs. Agnes Pierce sept. 1967, 52 let stara Agnes Sargi, roj. Pierce, žena Josepha, mati Thomasa, Kennetha in Timothyja, sestra pok. Franka, pok. Martina, Josepha, Johna, Louisa, Fredericka, rev. Justina S.D.S. (Mt. St. Paul College, Waukesha, Wis.) Edwarda, pok. Frances, pok. Williama in pok. Mrs. Henry (Anne) Grosel. Pokojna je bila članica Društva sv. Helene št. 193 KSKJ. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebn. zavoda na Lake Shore Blvd. jutri ob 9.15, v cerkev Marije Vnebovze ob desetih, nato na Kalvarijo.

Svarilo kratkokrilnicam

WASHINGTON, D.C. — Zdravstveni oddelek Federal Housing Administration je svoje uslužbenke, ki nosijo kratka in prav kratka krila, opozoril na nevarnost, da se jim utegnejo zrediti noge vse od stopal pa do stegen. Ugotovlja namreč: "Noge mladih žensk (izpod 35 let) od govore zelo naglo na mraz. Telo začne hitro graditi plasti mastnih molekul neposredno pod kožo na stegnih, kolenih, mečih in gležnjih!"

Zastopnik FHA je včeraj izjavil, da ni res, da bi bil zdravstveni oddelek te ustanove razdelil svarilo dekletom, ki nosijo kratka in prav kratka krila, da so v nevarnosti, da se jim noge naglo zrede. Omenjeno okrožnico naj bi bila podtaknila neka uradnica v oddelku, ki je zaradi "svoje

Spor Van Thieu-Ky mrtviči Južni Vietnam

Van Thieu bi bil za razgovore s Hanoi, Ky jih načelno odklanja.

SAIGON, J. Viet. — To, kar so politični opazovalci napovedovali že med predsedniškimi volitvami, se že godi: vkljub temu, da sta se generala Van Thieu in Ky svoj čas pobotala in kandidirala na skupni predsedniški listi, se sedaj prepirata in radi tega sedanjí režim še zmeraj ni začel izvajati reform, ki jih je obljubil med volitvami. To ve vsa saigonska politična javnost, nihče se pa radi tega ne razburja. Tistim pa, ki so botrovali generalski kandidatni listi, je zadeva sila nerodna. Zato so hoteli v začetku sploh zanikati, da obstaja med obema generaloma napeti odnos, sedaj pa to priznajo, zato pa podcenjujejo.

Predsednik Van Thieu je ostal kot je bil: previden, počasen, potrpečljiv. V svojem življenju je veliko dosegel, toda nikoli ne hitro. Misli, da bo po tej poti ukanil tudi bojevitějšíega in nemirnejšega podpredsednika Kyja, ki smatra trenutno za svojo nalogo, da sabotira vsako reformo, ki se rodi v predsednikovi glavi.

Nasprotovanje med obema generaloma se je pokazalo jasno ob priliki debate o ideji, da bi Hanoi pristal na razgovore o pogajanjih, ako bi Amerika jenzala bombardirati Severni Vietnam. Dočim je bil general Van Thieu za to, da se ideja ne odbija načelno, se je Ky pridružil skupini generalov, ki v svoji nepopustljivosti nočejo slišati o pogajanjih in popuščanju. Ta skupina generalov ima še zmeraj premoč v vojaških krogih.

Pri takem položaju mora naravno zastati vsako delo na reformah. Saj se ne izvajajo niti tisti zakoni, ki jih je sklenil prejšnji Kyjev režim, kot na primer zakon o vojaških naborih z 18 leti. Bogati in srednji sloji so protestirali proti zakonu in sedaj ga nihče ne izvaja.

Južni Vietnam ima torej "demokratsko vladno", toda obenem tudi politično in upravno mrtvilo. To stanje pa dolgo ne bo moglo trajati. Končno bo o tem zvedela tudi široka ameriška javnost in primerno reagirala. Zgodi se lahko, da bomo v Južnem Vietnamu dočakali namesto napovedanih reform — nenapovedano politično krizo.

Izrael in Egipt izmenjala ujetnike

ŽENEVA, Šv. — Rdeči križ je pretekli petek objavil, da je prišlo do sporazuma o izmenjavi vojnih ujetnikov med Izraelom in Egiptom. Prva skupina ujetnikov je bila naslednji dan izmenjana pri Izmaili ob sueškem prekopu.

Izraelci bodo izročili Egiptu 4500 ujetnikov, med njimi pet generalov, od Egipčanov pa bodo dobili 16 izraelskih vojnih ujetnikov, v glavnem letalcev, sestreljenih nad Egiptom.

Izrastki ga uničijo

CHICAGO, Ill. — Več milijonov bušljev krompirja gre vsako leto v nič, ko začne spomladi v shrambah poganjati izrastke.

postave" huda sovražnica kratkih kril.

Čemu taka zanikrnost pri kontroli mostov?

CLEVELAND, O. — Treba je bilo doživeti znano katastrofo s "srebrnim mostom" na reki Ohio, da so se naše oblasti — državna, okrajne, občinske — začele pečati z vprašanjem, v kakšnem stanju se nahajajo mostovi v naši državi. Primeroma hitro so ugotovile, da jih je med njimi kar 1.700, ki ne odgovarjajo sedanjim prometnim potrebam. Niso namreč več zmogni, da prenesejo dvojno uradno dovoljeno obtežitev, kar velja kot pravilo za maksimalno obtežitev mostov. Številka 1.700 je pa tako velika, da začne človek misliti, kako brezskrbno se vodi preko mostov v naši državi, saj se čisto gotovo vsak trenutek lahko pelje preko mosta, ki je že zastarel, preveč izrabljen in ki se pod najmanjšo izredno obtežitvijo lahko zruši, kot se je srebrni most.

Naše javne uprave so že načelno, da bi bilo treba za popravila nabrati znesek \$130 milijonov. Ravno radi tega zneska se pa popravila mostov otepaajo vse uprave, državna, okrajne in lokalne. Tega bi pa ne smelo biti, nekaj več smisla za odgovornost bi od naših javnih uprav že lahko pričakovali. Ali bo res treba počakati še na par podobnih nesreč, da se bodo birokratje zganili, politiki pa dobili pogum, da izglasujejo potrebne vsote za popravila mostov? Le kje so sedaj člani naše legislature?

Politika danes oživela

V Washingtonu se začne zasedanje Kongresa, v Columbusu pa zasedanje državne skupščine.

CLEVELAND, O. — Za politike v Washingtonu in Columbusu je danes prvi delovni dan. Počutijo se pa tako kot človek, ki se prebudi iz težkih sanj. Težke sanje pomenijo zanje stiki, ki so jih imeli zadnje štiri tedne s svojimi volivci. Ob takih prilikah niso sišlali optimističnih izjav, tudi jim ni nihče kadil s kadilnicami, ponekod je bilo tudi dosti zabavljanja. Na splošno je prevladovalo med volivci razpoloženja, da v politiki ne bo letos "nič novega" in da torej od nje ne moreš kaj prida pričakovati. Člani Kongresa in legislature so seveda ugovarjali, toda čutili so, da njihovim obljubam in zagotovilom ne verjame vsaj precejšnja manjšina pristavev in volivcev.

Kako naj se pri takem prebujenju dobro počutijo, ako morajo misliti, da bodo morali na primer v Columbusu odločiti o razmejitvi novih volivnih okrajev, o pooblastilu guvernerju, da zadolži državo še za skoraj bilijon dolarjev in poveča državni dolg skoraj za 100%? V Washingtonu jih pa čaka debata o primanjkljaju v federalnem proračunu, debata o inflaciji, o draginji, o vojskovanju v Vietnamu, mimogrede pa morajo biti pripravljani še na nove izbruhe nemirov in izgrediv, ki jih napoveduje črna sila in ki se nanje sistematično pripravlja.

Velik kup premoga

ST. LOUIS, Mo. — V Mis-souriju so nakopali od leta 1800 okoli četrtilijona ton premoga.

LETALSKE SILE NAPADLE ZBIRALIŠČA RDEČIH ČET

Ameriška letala so danes ponovno bombardirala zbiralističe rdečih čet tik južno od Demilitarizirane cone, kjer se po vsem sodeč pripravljajo na nov obsežen napad na položaje ameriških marinov. Rdeči so dobili v soboto v zasedo četo marinov in ji prizadeli hude izgube.

SAIGON, J. Viet. — Rdeče sile se pripravljajo, kot trdijo izvidnice, na nov obsežen napad na položaje marinov južno od Demilitarizirane cone. Ameriški bombniki B52 so področja, kjer naj bi rdeči taborili, danes ponovno napadli. Ameriško poveljstvo je v pričakovanju napada poslalo v ta predel en bataljon marinov s področja južno od Da Nanga, kamor je prišel bataljon južnokorejskih marinov.

Rdeči so dobili preteklo soboto četo marinov, ki se je vračala v svoje oporišče po cesti 9, v zasedo in jo precej zdelali. Marini so imeli 19 mrtvih, 70 pa ranjenih, od tega 60 teže. Rdeči so napadli marine s puškami in strojnimi, njihova vozila pa z bazukami. Konvoj kakih 10 tovornjakov so spremljali tanki, s položajev pri Ca Lu v 20 milj oddaljeno marinsko taborišče Camp Carroll. Na vozilih ni bilo veliko škode. Napadenim so namreč naglo prileteli na pomoč helikopteri.

Težki bombniki B-52 so bombardirali področje 12 milj severozahodno od Khe Sanha, nato pa še področje 14 milj severozahodno od te marinske postojanke 20 milj južno od Demilitarizirane cone v bližini laške meje.

Slabo vreme je preprečilo obsežnejše letalske napade na vojaške cilje v Severnem Vietnamu. Tudi na kopnem v Južnem Vietnamu z izjemo omenjenega napada na marinsko četo iz zasede ni bilo obsežnejših bojev.

Kasperak še vedno na kritični listi

STANFORD, Calif. — Zdravniki so včeraj izrezali Miku Kasperaku, ki so mu pred enim tednom nadomestili njegovo srce s srcem neke nenadno umrle žene, žolčni mehur v upanju, da bodo tako pomagali jetrom do bolj rednega delovanja. Te so namreč začele odpovedovati in Kasperak je že začel izgubljati zavest.

Včeraj so mu s transfuzijo zamenjali skoraj 80 odstotkov krvi, ki mu jetra niso mogla čistiti njegove lastne. Namesto njih je to nato opravljal delno stroj.

Tito ima težave

CLEVELAND, O. — V soboto je poročilo iz Belgrada govorilo o izključitvi 400 članov iz Komunistične partije v glavnem mestu Jugoslavije. Tej čistki naj bi sledile nove tudi v drugih predelih Jugoslavije.

Tito sam je na poti po Aziji in je napovedan za to sredo v glavnem mestu Kambodže. Njegov gostitelj princ Sihanuk je povabil na slovesni sprejem Tita predstavnike vseh držav v svojem glavnem mestu. Severni Vietnam, rdeča Kitajska in Severna Koreja so vabilo zavrnilo. Včeraj so oblasti v Kambodži odkrile zaroto, katere cilj je bil napasti z ročnimi bombami Tita in Titov sprevod v glavnem mestu Kambodže.

Iz Clevelanda in okolice

Jar za slov. šolo — Odbor staršev Slovenske šole pri Sv. Vidu se zahvaljuje g. Rudolfu Lukežu Sr. s 1187 E. 61. ceste za novoletni dar \$5. Slovenski šoli v spomin svoje rajne ge, soproge. Bog mu povrni!

Vaja — Slovenski oder ima jutri, v torek, zvečer ob 7.30 vajo za igro "Čas obiskovanja" v dvorani pod cerkvijo pri Sv. Vidu.

Molitev — Klanstvo Marijinega dvora Kat. borštnarjev št. 1640 je vabljen nocoj ob 8. v Grdinov pogrebni zavod na Lake Shore Blvd. k molitvi za pok. Agnes Sargi.

Zadušnica — Jutri, v torek, ob sedmih zjutraj bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Anthonyja Champo ob 21. obletnici smrti.

Nova odbora — Podr. št. 5 SMZ ima za l. 1968 sledeči odbor: predsednik John Strauss, podpredsed. Louis Erste, taj. in blag. Frank Macerol, 1172 Norwood Rd., EX 1-8228, zapis. Jos. Ponikvar, nadzor. Damjan Tomazin, Andrew Kavčič in Louis Fink. Seje so vsako 3. nedeljo v mesecu ob 9.30 dopoldne v SND na St. Clair Ave., soba št. 1.

Oltarno društvo Fare Marije Vnebovzete ima za leto 1968 sledeči odbor: duhovni vodja Rev. Victor Tomec; preds. Veronica Gerich, podpredsed. Dorothy Turk, tajnica in blagajničarka Ivanka Kete, 15709 Saranac Rd., 681-0813, z a p i s n i k a r i c a Mary Strancar. N a d z o r n i c e: Ivanka Tominec, Ana Nemeč, Ana Tomšič. — Skupno sv. obhajilo vsako prvo nedeljo v mesecu pri 8. maši, isti dan popoldne ob 1.30 molitvena ura; po blagoslovu pa seja v cerkveni dvorani.

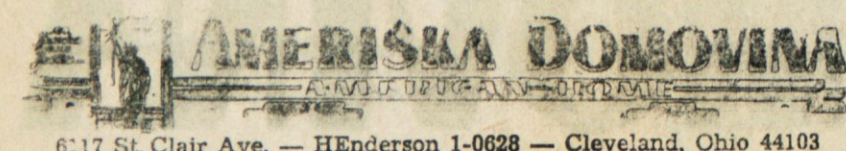
Prevoz pisemske pošte bodo prevzela letala

WASHINGTON, D.C. — Glavni poštar je oklical, da bo do prevoza navadnih pisem kmalu popolnoma prevzele letalske linije. To je lep napredek, ki je pa že davno potreben in ki so ga sedaj izsilile železnice in ne morda podjetnost naše poštne uprave.

Pred 30 leti je vozilo še kakih 10.000 vlakov in razvažalo pošto. Potem je pa število vlakov začelo hitro padati. Pred 11 leti jih je bilo 2.627 takih, ki so prevažali pošto, danes jih je pa le še 741. Zato so železniške družbe že davno same silile poštno upravo, naj jih osvobodijo prevoza pošte, da bi lahko ukinile osebne vlake. Poštna uprava računa, da bo kmalu 75% do 85% vseh pisem prepeljanih z letali, četudi ne bodo spadala med "zračno pošto". Seveda bo pa ta sprememba prevažanja zahtevala spremembo tarife. Poštna uprava misli, da bo treba za navadno pošto zvišati pošt-nino, zato pa ukiniti "pisma z letalom". Vse pošte pa ne bo mogoče prevažati z letali, ker na kratke daljave ni primer-nih letalskih zvez in jih ver-jetno tudi ne bo.

Za vso drugo pošto "prvega razreda" pa poštna uprava ne predvideva zaenkrat nobenih sprememb.

— Divji konji so bili nekdanj na ameriških prerijah prav tako številni kot bivoli.

6217 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 10 Monday, Jan. 15, 1968

Kakšno bo gospodarsko leto 1968?

Kdor je pregledoval poročila o gospodarskem letu 1967 in napovedi za l. 1968, je dobil čudno sliko o našem gospodarstvu. Na videz je gospodarsko stanje lepo, toda nihče ne verjame, da bo tako ostalo tudi do konca leta. Gospodarski strokovnjaki, teoretiki in praktiki, pravijo nekako takole:

Živimo že od l. 1961 v visoki konjunkturi. Vsi znaki pravijo, da se bo to stanje nadaljevalo tudi v l. 1968. Nihče prav dobro ne ve, zakaj bo tako, skoraj vsi pa dvomijo v tiste pogoje, ki naj bi bili tudi letos merodajni za konjunkturo. Najbolj se spodbikajo nas številni podatki, posebej no uradnimi; če so bili že do sedaj zelo nezanesljivi, bodo še bolj v letošnjem letu.

Zato se večina sodb in prorokovanj opira bolj na splošne podatke in pravi: Že od l. 1958 je začela vladati doba stabilnih cen, ki je trajala do l. 1965. V tej dobi so cene rastle letno komaj za 1.3%, dočim bi za konjunkturo bil potreben dvig cen do 2%. Do l. 1965 smo torej živeli v idealni gospodarski dobi; cene so bile kolikor toliko stalne, brezposelnosti ni bilo, dela je bilo dosti, javna bremena niso zahtevala nobenih dodatnih žrtev v obliki novih davkov. Ravno narobe: davki so bili l. 1965 celo znižani, akoravno bi bilo vojskovanje v Vietnamu svetovalo zvišanje, da izigine iz federalnega proračuna kronični primanjkljaj.

Sedanja konjunktura, ki se je začela ne l. 1958, ampak l. 1961, je torej skoraj šest let shajala, če smemo tako reči, brez posebnega stalnega dvigovanja cen, kar je izredno redek slučaj v gospodarski zgodovini, saj so cene v tej dobi porastle komaj za skupno 6%. L. 1966 se je položaj spremenil, cene so se dvignile v tem letu kar za 3%, lani pa celo za odstotek več. Vsi pa trdijo, da se bo dvigovanje cen letos še nadaljevalo in doseglo do konca leta morda celo 5%, naj bo naša gospodarska politika taka ali taka. To bi pomenilo, da bi cene morale v l. 1967 in 1968 dvigniti za toliko odstotkov, za kolikor so se dvignile v letih 1961-65.

Z drugimi besedami se to pravi, da moramo za sedanjo konjunkturo plačevati od leta do leta višjo ceno, ki nanjo pred l. 1966 niti nismo. Ni čudno, da so se letos ob novem letu vsi spraševali, kako je to mogoče. Razlagali so ta pojav takole: že proti koncu dobe stalnih cen (1958-1965) so začele rasti korenine sedanje inflacije; nismo nanje dosti pazili, ker so cene ostale kolikor toliko stalne. Inflacija je dala potrošnikom nove dohodke, ki so jih hitro porabili za dodatne nakupe. Dodatni nakupi so pa imeli še drug vir: znižanje davkov je dalo nov denar tako potrošnikom kot podjetjem. Podjetja so ga vtikala v nove investicije, potrošniki so ga rabili za dodatne nakupe. To je bil povod za konjunkturo v l. 1966. Leto pozneje so potrošniki že porabili, kar so prihranili na davkih, dočim podjetja še niso končala investicij, ki so jih začele prejšnje leto. Te investicije so pa dale suneke za lansko konjunkturo. (v l. 1967).

Med tem je v gospodarsko javnost vdrla misel, da je prišel čas za nov val dvigovanja cen, ki ga doživljamo ravno sedaj. Prva je začela dvigati cene težka industrija, za njo prihaja lahka, zanj pa vse ostale gospodarske panoge, v prvi vrsti seveda trgovina. Resda se vse gospodarstvo skljuje na višje materialne stroške in mezde, toda to ne bo zmeraj držalo. Višje plače bodo stopile v polno veljavo šele v 2-3 letih, obenem pa bodo do 50%-75% kompenzirane z večjo delovno storilnostjo, kot merodajen povod za sedanje naraščanje cen torej ne morejo le one služiti.

Skratka: moramo se sprijazniti z mislijo, da se bo raven cen do konca dvignila za novih 5%, ali vsaj blizu 5%. To pomeni alarm za našo gospodarsko javnost, saj se za toliko niso zvišale cene niti za prvih let dobe 1958-1965! Vsi se sprašujejo, kaj je treba storiti, da se naraščanje zaustavi in kažejo s prstom na — Johnsona! Pravijo, da ima edino le federalna administracija možnost, da dvigovanje zaustavi s celo vrsto gospodarskih ukrepov, predvsem sledečih:

Najpreje je treba spraviti v red federalne finance, ali se morajo davki zvišati ali pa izdatki znižati.

Odstraniti je dalje treba primanjkljaj v plačilni bilanci, ki je začel resno ogrožati vodilno vlogo našega dolarja v mednarodni trgovini.

Pri tem naj federalna administracija pusti gospodarstvu čim več svobode. Torej nobenih kontrol v gospodarskem življenju, nobenih omejitev, nobene višje obrestne mere za posojila.

Vse to bi se dalo težko doseči pri normalnih razmerah. Sedaj pa ne živimo v njih, kajti:

Treba je financirati vojskovanje v Vietnamu.

Treba je nadaljevati sedanjo smer socialne politike in je ne omejevat.

O vsem tem smo že pogosto pisali na tem mestu, zato ne ponavljamo podrobnosti, omejili bi se le na zaključek:

Čisto gotovo je, da Johnson ne bo mogel doseči vseh

teh ciljev, ker bi moral zahtevati od dežele prevelika bremena. Na kaj takega pa v volivnem letu niti misliti ne sme. Hotel in moral se bo zadovoljiti z delnimi cilji in začasnimi ukrepi, ki bodo dali na vsak problem le delen odgovor.

Ziveli bomo torej v dobi konjunktore, ki bo v glavnem temeljila na inflaciji. Plačevali bomo pa to v bistvu napačno politiko v prihodnjih letih.

BESEDA IZ NARODA

JOLIET, Ill. — Za nami so božični prazniki in v novem letu smo že. Naši stari očanci so rekli pred leti v starem kraju, da s Tremi sv. Kralji se začne predpustni čas — čas veselja in lepih dni. Fantje, da začno gledati za nevestami — dekleta pa za ženini. Hm, niso bili naši predniki tako za luno, bi gotovo marsikdo rekel. Vedeli so, kdaj je na svetu čas odmerjen za to in ono. Prav o tem smo se razgovarjali tik pred Novim letom pri prijatelju Juretu, jaz, Nick in dobra Bara je nam zraven pomagala, da ni nam zmanjkalo besed pri pogovorih.

Seveda bi bilo kar greh, če bi zamolčal, da smo še le tedaj pokušali pri Juretu novo vino, ki ga je v začetku novembra napredal. Pri napornem mlenju grozdja in privljanju preše v hladnih prostorih, se je Jure prehladil in kašelj ga je nato par tednov nadlegoval. Zato ni bilo prilike za sestanek. Kako naj pa kdo s hripavim in prehlajenim grlom prav ocenjuje dobro božjo kapljico? Ko se je pa tik pred prazniki Juretovo grolo lepo ugledilo in je kašelj in prehlad jenjal, je pa mene in Nicka obvestil, da najbolj pripraven čas za krstijo in ocenjevanje nove kapljice bo v tednu, ko ima sv. Stefan njegovo besedo. Z Nickom sva vzela to rada in z veseljem na znanje in se povabila tudi odzvala. Naj omenim, da dobro smo se imeli. Dobra Bara je nas zopet postregla z dobro okusno oprazeno račko, ki je bila res tako okusna, kakor jo je to po vsej pravici pohvalil Nick, rekoč, "da prav gotovo še sv. Stefan ni nikoli tako dobre okusil." Potem je pa še pristavil:

"Bogme, tako le reč bi pa človeku šla v slast še tri dni pred smrtjo!"

Pri tem pridnem obiranju oprazene račke, smo kajpada pridno zalivali z novim vinom, ki se je nam vsem tako prilagelo, do smo hvaležno dvigali čaše in svoje poglede gori proti Onemu nad nami, ki nam take dobrote daje. Hvala mu!

Zahvalili smo Baro za okusno račko, Jureta za dobro kapljico. Potem smo pa postali zgovorni. Jeziki so se nam razvezali in eden je vedel povedati več kakor drugi.

Najprvo smo nekaj časa devali ves svet v red. Ugotavljali vsak po svoje, kako bo za naprej pri nas v Ameriki in kako bo kje drugje po širokem svetu. Jure je pri tem naju opazoval z njegovimi bistrimi očmi. Tu pa tam se je nama malo posmehnil. Nato pa je naju prekinil in dejal:

"Nocoj je čas, da postavimo politiko v kot. Pojdimo z našimi spomini rajši nazaj v stare čase, naših mladih let, tja v našo nepozabno staro domovino. Če je vama prav, bom jaz vama nocoj povedal eno zabavno zgodbo, ki jo je povedal, ko sem bil še mlad poba moj stric, po moji materi. Zabavna je in jaz se jo večkrat spomnim, kakor tud mojega strica, ki jo je pripovedoval."

Jaz sem bil kar zadovoljen z Juretovim predlogom, pa tudi Nick tako. Slednji je še glasno pristavil zraven: "Prav, prav Jure, le povej, več naši stari slovenski ljudje so bili vse bolj zabavni, kakor smo mi in kakor so ljudje sedanjih novih časov. A dobra volja in dobre lastnosti jih niso nikdar zapustile. Z veselimi obrazi so hodili po svetu, kakoršnih zdaj ne srečujemo več!"

Jure si je zadovoljno pogladil njegove kratke mustače, srknil še malo z čaše, nato je pa nam začel praviti, kako je njegov stric vedel povedati o dogodku iz njegovih let. Bilo je v neki fari, ki so imeli za patrona sv. Antona. "Ko je to omenil, je mene pogledal z nasmeškom, kakor bi hotel reči: Tone slišal boš, kako se je godilo tvojemu patronu v njegovih časih." Nato pa je nadaljeval:

"Mati mojega strica je bila iz tiste fare. Tam so baje ženske imele navado, kakor jo imajo še danes marsikje po svetu, da so rade obirale vsakogar, ki so se ga lotile. Pred njimi niso bili varni ne fantje, ne dekleta, ne možje. Gospod župnik je večkrat z lece obdelaval to nečednost. A vsi opomin so ostali brez uspeha. Kar ni uspelo župniku, se je naposled posrečilo mežnarju."

"Blizal se je praznik sv. Antona, farnega patrona. Župnik naroči mežnarju naj lepo osnaži in okraši cerkev, da bo vse v redu za žegnanje. Mežnar res začne čistiti in ometati prah in pajčevine s sten okrog oltarja ter krasiti notranjost cerkve. Najzadnje se loti še kipa sv. Antona. Kip je bil lesen in že hudo star ter tako zaprašen, da bi imel ubogi mežnar res dosti posla, ako bi ga hotel prav počisto očistiti. No, komaj se je lotil glave. Z mehko krtačo in ometlom, je začel odstranjevati prah raz glave kipa. Pri tem kar začne brenčati okrog oltarja in kipu odpade glava. V trhljem lesu so se bili namreč vgnezdili sršeni. Mežnar ves prestrašen in skoro obupan sam ne ve, kaj bi začel! Tik pred žegnanjem, pa taka nezdoda!

V stiski se je domislil čevljarja, ki je bil prav na las podoben svetnikovemu kipu. Gre k njemu in mu potoži svoje gorje ter ga zaprosi pomoči. Obljubil mu je tudi lepo nagrado, nakar seveda je čevljar prišel pristal.

Čevljar je prišel zjutraj še pred svitom v zakristijo, kjer ga je mežnar lepo lepo opremil in postavil v oltar. Posebej mu je še mežnar naročil, da mora biti vse dopoldne čisto miren, da ne sme nobene blekniti in naj k večjemu včasih samo malo trenje z očmi. Čevljar zvesto obljubi, da se bo ravnal po mežnarjevih navodilih.

Ko mežnar odzvojni juternico, odklene cerkev, so začeli ljudje prihajati, zlasti ženske so bile zgodnje. Vsaka je mela kako pronojšno do sv. Antona. Čevljar posluša. Dasi ga je včasih lomil smeh, se je korajžno premagoval in čisto mirno je stal na podstavku.

Ko je prišel na vrsto "ofer", so se pa splašili sršeni, ki so še ostali razkropljeni po cerkvi. Ker je bilo le preveč ljudi, so začele iskati živalice svoje gnezdo in v začeli so obletavati čevljarjevo — Antonovo glavo. Ko ne najdejo vhoda, ga začno pikati, zdaj v lice, zdaj na čelo, zdaj spet v nos, da je bil ubogi čevljar že ves solzan in potan od bolečin. Ker mu je mežnar zapovedal, da se ne sme ganiti, se

živali tudi ni mogel otesti. Najzadnje, ko je bilo le že prehudo, skoči z oltarja in jo jadno odkuri iz cerkve.

Župnik, ki o vsem tem ni ničesar vedel, se tako prestraši, da se ganiti ne more, ljudje pa v trumah beže iz cerkve. Zlasti urne so bile ženske in so bile bežečemu tik za petami.

"Oh ljubi sv. Anton," so vpile vseprek, "ali boš nas res kar zapustil?"

"Res! Ste preporedne," se odreže bežeči in še bolj pospeši korak.

Od tistihmal so se žene v tisti fari poboljšale. Oltar je dobil nov kip sv. Antona, omenjeni čevljar pa čedno nagrado.

Mežnar dolgo ni izdal skrivnosti o svetnikovem begu, ko se mu je pa začelo življenje nagibati h kraju, je le povedal, kako je bilo. Ko so ženske zvedele o tem, kar je mežnar povedal, niso hotele verjeti in jih je bilo kar malo sram.

Stric je vedel povedati tudi to, da kadar je kdo v tisti fari ženske pobaral, kdaj pojdejo spet lovit sv. Antona, se jim je zameril do smrti...

Juretovi zgodbi, ki jo je nam povedal, smo se vsi smejali. Nick pa je s prstom kazal vame, rekoč: "Viš Tone. Tvoj patron je pa res marsikaj doživel na tem puklastem svetu!"

Bara, ki si je med tem obrisala solzne oči od smeha, je pa dejala: "Ja, ja, tudi svetnikom ni šlo tako gladko, kakor zdaj vam dedcem. Niso sedeli vedno tako le pri poljih in drug drugemu modrosti prodajali!"

Ura je bila že pozna. Se vsak eno čašo smo si stisnili za srečno pot, ter se poslovili. Nick je pri vratih še pripomnil, da prihodnjič bo pa on eno povedal in to tako, kakoršne še nismo slišali.

Voščili smo drug drugemu srečno in veselo novo leto, kakor tudi vsem po svetu, ki so dobre volje, nakar sva z Nickom odšla vsak proti svojemu domu.

Naj bo dovolj za danes, pa še v novem letu kaj in vsem pa iskren novoletni pozdrav!

Tone s hriba.

IZ NAŠIH VRST

WHYALLA, Avstralija. — Spoštovani! Pošiljam Vam naročnino za prihodnje leto. List radi beremo, v njem je res vedno dosti zanimivosti. Oprostite mali zamudi zaradi raznih neprijetnosti, zaradi zdravniških računov, ki se komaj sproti vrste. Tako se kar odlaš.

Obenem prosimo, da pošiljate list na spremenjeni naslov. Želim Vam in vsem bralcem Ameriške Domovine srečno novo leto 1968. Priščne pozdrave iz daljne Avstralije.

Roman in Marta Zrim

WILLOWICK, O. — Cenjeno uredništvo! Prejela sva Vaše obvestilo, da nama bo potekla naročnina. Takoj Vam pošiljamo denarno nakaznico v znesku \$16.00 za obnovev naročnine.

Z Ameriško Domovino sva zelo zadovoljna in jo tudi precej redno prejemava. Lepo vse pozdravljava in Vam želiva srečno in uspeha polno novo leto 1968.

John in Frances Mosnik

CHICAGO, Ill. — Cenjeno uredništvo! Prilagam ček za enoletno naročnino in Vam želim veliko uspeha v novem letu.

Lepo pozdravljam Vas in vse bralce Ameriške Domovine.

Rudolph Flajnik

CRIVITZ, Wis. — Cenjeno uredništvo! Prav lepa hvala za redno pošiljanje lista. Prilazno obnavljam naročnino za celo leto. Brez Ameriške Domovine ne morem biti. V njej je dosti splošnih novic in tudi iz Malwaukeeja, katere zelo rada čitam.

Želim Vam srečno in blagoslovljeno novo leto, da bi še dol-

go lahko tiskali naš ljubi slovenski list!

Tereza Hergan

AMBRIDGE, Pa. — Spoštovano uredništvo! Prilazno Vam pošiljam ček za celoletno naročnino. Ameriška Domovina mi zelo ugaja in sem zelo zadovoljna z njo. Z najlepšimi pozdravi!

Mary Rosenberger

CHICAGO, Ill. — Cenjeno uredništvo! Prilagam ček za enoletno naročnino. List mi zelo ugaja in sem tako navajena nanj, da ne bi mogla biti brez njega. Nanj sem naročena, odkar je prenehal izhajati Amerikanski Slovenec kot dnevnik.

Vse rada berem, posebno dopise rojakov, kolono Toneta s hriba in dopise zaslužnega pionirja g. Jakoba Resnika. Da bi mu Bog dal dobro zdravje, da bi še velikokrat kaj napisal v Ameriško Domovino. Zanimivi so tudi dopisi g. Alojzija Ambrožiča, Otroški kotichek in vse drugo.

Hvala vsem sotrudnikom za lepo branje, ki nam ga posredujejo. Vsem želim srečno in zdravo novo leto in vse najlepše pozdravljam!

Josephine Kral

INDIANAPOLIS, Ind. — Spoštovano uredništvo! Pošiljam naročnino za Ameriško Domovino, ki mi bo kmalu potekla. Z listom sem zadovoljna in ga zelo rada čitam.

Želim Vam srečno, zdravo in zadovoljno novo leto, listu pa mnogo uspeha.

Lepo pozdravljam!

Mary Markich

Rev. Leon Kristanc:

Moj prvi božič zdoma

Se tam v jeseni mi je prijatelj, bivši Ribničan pisal: "Ko ste že za Veliko noč napisali par spominov na službovanje v Ribnici ter nam obnovili tudi spomin na Bobkovo Marjanco, katera nam je na Veliki Petek "Boga polomila" — dajte in napišite še kaj spominov na Božič, saj ste jih kar precej preživeli med nami." Skušal sem mu ustreči z začetkom že v božični številki Am. Dom., pa sem bil menda prepozen. Spomini na prvi Božič so bili objavljeni šele po Novem letu; ker smo še vedno v lepem božičnem času, naj pa zaželjene spomine v naslednjem nadaljujem.

Čeprav nas je Miklavž oblagodaril z nezaželenim darilom — z novo cerkveno odredbo, da so nam raztegnili bogoslovne študije na pet let, so semeniška leta hitro minila. Res se je našo število skrcilo skoro za polovico; koncem četrtega letnika nas je bilo od prvotnih 17 le še devet in smo bili vsi posvečeni v duhovnike. In ker smo morali nadaljevati še peto leto bogoslovja, je tisto leto bilo brez novih kaplanov. Hodili smo pomagat po bližnjih farah; kar stalno pa smo oskrbovali cerkveno naseleje Sv. Mihaela v Grosupljem, katero je spadalo v oddaljeno župnijo Šmarje pod Ljubljano. Pred praznikom Sv. Rešnjega telesa me pokliče "gospod vodja" — znani "Ata" — pa mi pove, naj se pripravim in grem pomagat za praznik v Tržič na Gorenjskem, kjer je zaupanje; in vzbudila se mi je le misel, da bo morda tam ob vznjožu platin pod Ljubeljem morda tudi moja kaplanska služba, — pa sem stremel previsoko. Nastavljen sem bil za kaplana v Sodražico, dekanija Ribnica na Dol.

Nič lahko kaplansko mesto, bolehn župnik s polomljeno nogom; fara večinoma v hribih, kar sem okusil takoj prvi večer mojega prihoda v faro. Skrbna brata — žal, sta oba že v večnosti — sta mi vso opravlo pripeljala od Senčurja skozi Ljubljano v daljno Sodražico z vozom z dvema konjema, naporna vožnja! Kaplansko stanovanje v župnišču, z dvema sobama, je bilo popolnoma prazno; opremiti s potrebnim pohištvo sem je moral sam, zadnji dar mojih skrbnih staršev. Jaz sem se peljal z vlakom v četrtek pred prvim petkom v septembru. Moj prvi župnik, dobri duh, svetnik g. Franc Traven me je pričakal na postaji v Zlebiču s kočijo. Povedal mi je, da sta brata srečno pripeljala v Sodražico, ko je on odpeljal v debelo uro oddaljeni Zlebič. V prijaznem pogovoru s hitrimi konji — vmes mi je spetoma razkazoval spodnji del fare — smo privozili prav ko je zvonilo poldan v trg Sodražico. Po kosilu smo z bratoma znosili opravilo v kapl. stanovanje, za silo razvrstili in postavili po sobah. Ker je bilo v začetku septembra, se je bratoma mudilo domov, kmetija — sredi največjega dela. Po dobri predvečerji — moj novi župnik je kot dolgoletni šenčurški kaplan nas vse tri krstil in smo tako bili kar v duhovni zlahti, zanimiv slučaj! — smo se poslovili. Brata sta se odpeljala že v poznem popoldnevu. Mene pa je skrbni župnik povabil na ogled fare, da me v gornjem delu župnije — Zimarice, Globel, Podklanec že kar vpelje v faro. Ko sva že daleč po večernem zvonjenju pripeljala domov, je na farovškem pragu že nestrpno čakal možakar z laterno v roki. Izstopiva iz kočije in župnik ga spozna — "Obhajilo bo, moj Bog, v najvišjo vas v fari — na Sinovco," — se s sočutnim nasmehom obrne do mene, "visoko v hribih, da niti s konjem ne morete, treba bo peš!" Hitro sva povečerjala; možakar je priganjal, da so mati "hudo pri koncu". Mežnar je pozvalil pri koncu". Mežnar je pozvonil z velikim zvonom — še ni bilo pozno v noči — jaz, prvič v duhovništvu, kot novi sodražski kaplan sem se v naglici odpravil k bolniku — v hribe! Lepa poletna noč je bila začetek moje kaplanske službe!

Ljudje so se zbrali pred farno cerkvijo Sv. Magdalene, ko sem stopil z Najsvetejšim na cerkveni prag. In ko sem podelil prvi blagoslov faranom, so že zapeli "O kam, Gospod, gre Tvoja pot? Stopinje kam peljajo? Se že mrači, se dan temni in zvezde že migljajo." Zaskrbljen sem stopal z Bogom na prsih po trgu za možem z laterno, sprevod se je večal, sveče po oknih ob cestah so migljale ob večerni sapiči Bogu v pozdrav, ki je v mojih rokah hitel k bolni starki v hribe, da se okrepcana z dušno hrano poslovi iz te solzne doline, predno stopi čez prag večnosti. Ko pridemo preko mostu čez Bistrico in se je s cesto začela strma pot-steza na Strmoce s cerkvičjo Zalostne Matere Božje, sva se obrnila, množica je pokleknila na zadnji blagoslov, sva otala sama — pot k bolniku se je pravzaprav šele začela! Bila je strma, za mene, sina gorenjskih šenčurških ravnin — dvakrat strma! Ko sva prišla na vrh Strmce, sem si mislil na kratki ravni stezi: "No — bo kar šlo, saj ne bo tako hudo." Pa se je hudo šele začelo! Pot je šla zopet v dolino, po travnikih, murini so peli svoje večernice, midva sva pa natepala rožne vence. Zopet sva prišla do hriba, meni je že lil pot po hrbtu, odpel sem si kolar, možakar si je slekel rekel in zopet sva rinila v hribe. Njemu je bilo lahko, pot mu je bila znana! Zmolila sva že tretji rožni venec, steze se ni bilo konca! Po dobri uri hoje in vzpenja se je vedno više so se izza grmovja prikazale drobne lučke, vsa vas — sester hiš, se je zbrala, da kot dobri sosede pospremito Gospoda v Sv. Popotnici k bolni materi, najstarejši vaščanki, katera se je tisto noč pripravljala na odhod v večnost — domov, k Bogu, svojemu Stvarniku. Po blagoslovu, ko sem se vse upehan skušal odkaljati, sem za hip prenehal z molitvijo — so že ljudje začeli s pesmijo!

(Dalje na 3. strani)

Maks Metzger:

Monika potuje na Madagaskar

Kava, s katero so potem potegli gostom, je bila taka kot najfinjša turška. Prvič je Monika pila kavo, ki je zrasla prav pod njenim oknom na vrtu. Za slovo jima je komisar dal še vrečo kavinih zrn na pot poleg tolažljive izkušnje, da ohranijo rastline in ljudje tudi pod tujim soncem svojo ceno, če so kaj prida.

Pri arabskem trgovcu v vasi je smela Monika izbrati za vsako damo v Tenganali šest sežnjev blaga. Vestno se je lotila dela in pazila na to, da so bili vsi blagovi enako lepi, da ob razdelitvi ne bi prišlo v mirni vasi do prepira. Pri Kitajcu pa je atek nakupil raznega orodja za moše in za enega izmed vnukov, ki je bil glasbeno nadarjen, je dodal harmoniko. Dedek in babica sta dobila poln zaboj likerja, ki se je odklopal po bajnih barvah in nenadkriljivi sladkosti. Zaradi svoje siceršnje nedolžnosti pa je gotovo obvaroval stari parček pred neumnostmi, kajti Kitajec je imel navado, da je napravil s pomočjo sladkorja in sadnega soka iz enega zaboja, ki ga je prejel iz Francije, tri nadaljnje lastnega izdelka.

Oba prijatelja iz Tengale sta natovorila svoj kanuj z vsemi temi krasotami, se poslovila s prisrčnim 'eh-eh-eh' in odveslala po reki navzgor z dobrim mnenjem o potujočih kobilicijih doktorjih — proti svoji rajski domaćini, ki naj jo Haco, Taco in svete kace, ki so dolgo varujejo pred Kačabi, ki po mnenju bobnarjev in makijev nimajo dobre duše.

Nato so natovorili prtljago in orhideje skrbno na čoln, Makavelo in njegova četa pa so se poslovili in odšli s praznimi nosili vzdolž obale do Fortdauphina. Dobili so dobro popotnico s sabo in pozdravili to spremembo kot šolarji, ki imajo sicer svojega učitelja radi, a vendar niso nevoljni, če ga kdaj višje sile zadržijo od izleta. Bevava sta seveda vzela na krov s sabo — spadal je k družini.

Jugovzhodnik veje v hladnem letnem času mnogo rahleje kot severovzhodnik v vročem, zato se vrši v tem času tudi večna borba med reko in odbojem valov v milejši obliki. Naši popotniki so nepoškodovani dospeli do jadrnice.

Ladja in kapitan sta se bila sicer rodila ob istem času, toda v zelo različnih krajih. Francoska ladja je pred približno šestdesetimi leti bila krščena s steklenico pristnega bordoja in se iz Gironda podala v svet. Kaj se neki vse doživela in videla, preden so jo para in turbine pregnale in je končala kot obalna ladja na Madagaskarju? Bila je zgrajena tako sloko in drzno kot galeb in, čeprav ni bilo na njenem trupu več druge barve kot od sonca, soli in vetra izluščena srebrnkasta sivina njene ga severnjaškega lesa, se je iz daljave blestela kot labod. Monika in ladje, ki so lepe do zadnjega trenutka, ker so pogumne.

Kapitan se je rodil na otoku Reunion in njegova mama ni bila pristna Francozinja. Toda rjave matere niso nič manj ljubeznive kot bele in gotovo se je zelo radovala malega Jeana Girodota, ki je bil od začetka skoraj tako bel kot njegov oče in je šele pozneje potemnel. A to je gotovo povzročila le vožnja po morju. Zdaj je bil tako rjav kot pokatranjena jadrovina nad magacinsko odprtino njegove ponosne ladje "Maria Luise".

Papa Girodot, kapitan, je imel prav take belkastorumene kodraste lase kot dedek Beloha in ustnice, prek katerih ni mogel ne-

kam sploščeni konec njegovega nosa na noben način gledati, kolikor se je tudi prizadeval. Kljub temu ni imenoval svoje četvice rjavih mornarjev nikdar drugače kot 'sales negres', čeprav niso poznali večje zabave kot brodenje po vodi, ki se jo je kapitan, pristen mornar, bal kot kuge. Toda če ne upošteva mo te nekam neopravičene plemenske nadutosti, je bil papa Girodot najboljši kapitan na svetu. Kar je odlegoval svoji ladji na barvi in lanenem olju, to je privoščil sebi in moštvo v obliki ruma iz svoje domovine Reuniona. Ker v tem oziru ni bil skop in ker je rum iz Reuniona svetovnoznan, je imel vedno najboljše moštvo ob vsej obali. S tem je dokazal, da je bil zares dober kapitan, kajti mnogi kapitani, ki razumejo o plovbi prav tako malo kot on, ne skrbijo niti za to, da imajo prvovrstno moštvo.

Sreča je bila, da je 'Maria Luise' tako dobro poznala pot v Fortdauphin, da bi jo bila bržkone našla tudi brez kapitana. Čakala je, da je jugovzhodnik po sončnem zatonu zaspal in da ga je zamenjal severozapadnik z obale.

Zjutraj so se bližali cilju. Zrak je bil tako toplel in voda tako mirna kot ob obali katerega italijanskega gorskega jezera. Prav tako majhno mesto s hišami, obdanimi z negovanimi vrtovi, je segalo od južnega skalnatega grebena dol do proda. Ceste so vodile v razne smeri, vprege z volmi so se vozile sem in tja in od trdnjave, ki je bila dala mestu ime, so zveneli prodorni signali trobent.

Nekaj veličastnega je doživeti trobično divjino in samoto pragozda, ali življenje je lagodnejše v zmernejših zalivih v bližini rok, ki se nam zde bratske, le ker se iste barve kot naše.

XV.

Povratek.

Atek in Monika sta se vselila v hišo, ki jima jo je dal v najem monsieur Pierre Jocelin za čas njunega bivanja v Fortdauphinu. Monsieur Jocelin je bil francoski zdravnik, ki je slučajno nekaj dni po prihodu dr. Ozvalda šel na dvomesečno študijsko potovanje po Južni Afriki. Bil je vesel, da mu hiše ni bilo treba pustiti prazne. Z istim parnikom kot dr. Jocelin so potovale Monikine orhideje, skupaj z dolgim pismom, naslovljenim na sira Haralda Strangea. Zdravnik, ki je bil sam dober poznavalec Madagaskarja, je kazal mnogo zanimanja za doživljaje obeh popotnikov in za raziskavanja dr. Ozvalda. Moniko je nazival le še ma chere colleague — moja draga kolegica in jo zelo hvalil zaradi njenega pravilnega ravnanja med atkovo boleznijo. Rekel je, da bo po svojem povratku poseben proučeval delovanje ahi-trovega čaja in da bo najbrže objavil ves primer v medicinskih strokovnih časopisih. Monika in Bevava sta bila kaj ponosna na njegovo priznanje in njuno tovarništvo je postalo še tesnejše. Monsieur Jocelin je bil, kakor skoraj vsi Francozi v kolonijah, izvrsten vrtnar in velik prijatelj cvetlic. Saj je vsa Francija en sam velik vrt. Zato je imel svoje veselje z Monikinimi orhidejami in obljudil je, da jih bo na parniku negoval in da bo ob prihodu v Južno Afriko skrbel, da se bodo nemudoma odpeljale naprej z vlakom do Johannesburga. (Dalje prihodnjič)

Eno tretjino v ZDA

Eno tretjino vseh železniških prog na svetu je v Združenih državah.

MOJ PRVI BOŽIČ ZDOMA

(Nadaljevanje s 2. strani)

"Zveličar moj, le tu obstoj, Te čem pod streho vzeti; je hišica siročica, pa željna Te sprejeti". Pred hišo, kjer je bilo vse skrbno pometeno, so pobožno poklekli za blagoslov; vstopil sem v preprosto, nizko hribovsko hišo, povsod sama čistoča in vse v redu; možakar je postavil laterno na klop, bil je hišni gospodar, položil knjižico z molitvami na mizo, kjer je med dvema prižganima svečama stalo lepo Razpelo, blagoslovljena voda in krožnik s kosmi vate. "Gospod, naj ne zamerijo, mati so na peči; jih ne moremo spraviti v posteljo, so pač svoje vrste". Po opravljeni molitvi sem jo povabil naj gre iz za pečeka, da sem ji prinesel Jezusa-Boga, pa pravi: "Vi ste mladi kar Vi pridite gori, pa bova kar na peči z Bogom opravila". Kaj sem hotel, ubogal sem jo. Na peči sem jo lepo "sprevidel" z Bogom, na peči je prejela Sv. Popotnico in Sv. Maziljenje, — na peči sem se poslovil od nje, in na peči je še isto noč umrla. In na Mali Smaren osmega septembra popoldne so jo pripeljali na sa-neh — brez snega — k Sv. Marku, kjer je bilo pokopališče za spodnji konec fare, sem jo pokopal.

Po končanem opraviilu pri bolniku so mi postregli s čajem in kar paše zraven, saj sem bil pošteno potreben. Bilo je že daleč po deseti, ko sem se odpravil na odhod, pa mi pravi sin gospodar: "Gospod, celi dan smo kosili otavo, tako sem zmrtan, ne zamerite! Saj boste sami znali domov, pot Vam je poznana. Luna sije, pa uro iz farnega zvonika boste slišali, se ne morete izgubiti. Bog vam poplačaj to težko pot!" Stopil sem še k materi v hišo, da bi se še enkrat poslovil od nje; drobila je jagode rožnega venca, me pogledala z že steklenimi očmi — "z Bogom" mi je priklimala. "Lahko noč" sem še rekel domačim, se spustil po stezi navzdol, saj zgubiti se po tisti kozji stezi res nisem mogel. Prav odveč mi je bila tista naporna pot na Strmo in v zopet navzdol proti trgu, kateri je že mirno počival v poletni noči. Ko sem se malo pred polnočjo vrnil v farovž, me je dobri župnik ves zaskrbljen nestropno pričakoval. Naročil je gospodinji Neži kuhanega vina, da se ja še okrepčam pred polnočjo, in bom tako pripravljen za drugo jutro — Prvi Petek v mesecu — z nemalo spovedovanja in obilnimi sv. obhajili.

Tako sem bil kar hitro upeljan v kaplansko službo na podeželski fari. Župnik, zadovoljen z mojim prvim podvigom k bolniku ponoči v najvišje naselje v fari, mi je zaupal in prepustil vso šolno šestrazrednico s par pararelkami; sam si je pridržal "najvažnejše" — kot je rekel, ponavljajno šolo z dvema ura-

ma na teden, ob četrkih. Da je bilo dela in potov še več — ker je bil župnik bolehen — sem moral oskrbovati in upravljati še nad dve uri in pol oddaljeno sosedno farico Gora nad Sodražico — komaj okrog 350 duš, kjer so bili brez duhovnika. Tako sem mesto med zaželjene tržiske delavce in k delavnemu župniku, — prišel med tudi dobre in delavne ter brihtne ljudi, znane rešetarje, v sosesčino, v domovino "Ribničana Vrbana", kateri si je služil — in menda isto še nadaljuje — kruh in lajšal življenje po znani pesmi: Sem Ribničan Vrbani, po celem svetu znan. Jaz delam žlice vsake sorte, kar si jih ravno izmislit morme; bariglece in škaflce, pa tudi od lepih, okroglih in rdečih lic". Poleg farnega je bilo tudi društveno življenje v župniji zelo razgibano. Ko sem zelo uspešno spravil po Vseh Svetih na oder v Zadrugi Dvorani igro: "Mlinar in njegova hči" — me je župnik toliko časa nagovarjal, da sem se poleg za začet res obilnega dela še lotil mnogozahtevne igre "Revček Andrejček" z nad 20 nastopajočimi osebami, oder pa majhen. Vadili smo — in določili za predstavo za na Štefan Dan po Božiču. Takratni Božič 1926 — bil je na nedeljo — mi je ostal v nepozabnem, živem spominu! Dela obilo, ker sem moral upravljati z nedeljsko Mašo in s šolo ob sredah, moj prosti dan, še sosedno faro na Gori, visoko v hribih, in to v zimi. Res mi je župnik radevolje dajal mladega in iskrenega konja "Cvetko", pa je bilo vreme, zlasl v Adventu, v burji in snegu, tako mrzlo, da sem šel večkrat raje kar peš, da sem se sproti ogreval. Predno sem stopil v kot ledenico mrzlo cerkev Marije Snežne, sem se vedno za par minut ustavil pri mežnarjevih, da sem se oddahnil in ogrel.

Božič je bil tisto leto na nedeljo. Mesto šolskih počitnic sem bil dobro prezaposlen z obiski bolnikov, s spovedovanjem, pa še z "Revčkom Andrejčkom" in z njegovo ubogo Maričko, ter z neugnanim pepčkom Anžetom ter ostalimi v igri nastopajočimi, katere je odlično vodil preudarni po modri župan Hrstar". Vreme se je nekam čudno obnašalo, snega je bilo le toliko, da je bilo pošteno mraz; in za Sveti večer je začelo pošteno snežiti, kar v kosmih. Takratne postne postave so bile stroge — prestroge! Šest ur pred polnočnico nele brez vsake hrane, tudi biti tešč brez vsake pijače, tudi brez vsake kapljice vode! Radi polnočnice — opravil jo je župnik, kot se spodobi — sva večerjala že ob petih, šest ur tešč pred polnočnico mašo! Preje smo vse lepo pokazili po hiši in okrog župnišča. Pred enajsto uro sem še popil skodelco okusnega čaja — pa smo začeli v cerkvi s petjem jutranjic. Pri polnočnici sem mu-

pomagal, on je potem še opravil osmo in deseto sv. mašo, jaz pa šesto s prav kratko pridigo z voščili k prazniku. Poleg te sem moral opraviti še drugo sv. mašo pri nad dobro uro oddaljeni podružnici pri sv. Družini v Globeli ob osmih, in potem ob enajstih na Gori. Že pred polnočnico je bilo novega snega že nad ped visoko, in je še neprestano snežilo. Po šesti sv. maši bi se prav prilegal zajtrk s kavo in žemljico, pa po cerkveni postavi ni bilo dovoljeno. Še v temi sem v visokih škornjih in s kučmo na glavi gazil sneg skozi trg ter si z ljudmi, kateri so odmetavali sneg, voščil "Veseli Božič". Ob koncu trga so me čakali fantje, kateri so gazili sneg pred menoj, kar čez koleno ga je že bilo. Začelo se je danit in svitat, sneg pa je prešel v pršič, burja je zavijala in že kar upehani smo prišli k sv. Družini v Globeli. Pod zvonikom sem

začuden zagledal šestorico mož v visokih škornjih in s kučmami — pohovkami na glavah ter z lopatami ob roki; bili so z Gore. "No — kaj se pa Gorniki tukaj drenjate, pa se z lopatami?" — "Gospod, po Vas smo prišli; so taki zameti, da še nas skrbi, kako Vas bomo danes spravili na Goro, da fara ne bo brez maše." Po končanem opraviilu v cerkvi me je sosed povabil v hišo vsaj za oddih, da se ogrejem za nadaljnjo pot, od tam je ob navadnem vremenu dobro uro. "Gospod, Vi ste nam okrepčali duše v cerkvi, sedaj se bomo pa še mi sami malo podprli". Prijetno je zadišalo po čaju z dobrim borovničarjem, zalagali so se s prekajenimi klobasami, meni pa vzbujali le skomine. Kako rad bi si privoščil vsaj "šilce do brege", vsaj kozarec vode, — pa še nadaljna maša na Gori! (Dalje prihodnjič)

VESTI IZ SLOVENIJE

Maribor potrebuje moderno cesto proti Trstu?

Ljubljanski list "Delo" je prinesel članek nekega M. K. o potrebi gradnje "sodobne ceste" med Mariborom in Trstom. Nanj je odgovoril Rudi Simac, dipl. ekonom. Odločno zavrača potrebo po moderni cesti Maribor-Trst ali vsaj prednost za njo. Taka cesta naj bi bila potrebna v času stare Avstrije, ko je bil Trst glavno pristanišče za vso Avstrijo s slovenskimi deželami vred. Zato so tedaj zgradili "Južno železnico". Trst je do neke mere še ostal pristanišče za Avstrijo, toda ne več v taki meri. Pa tudi če bi bil to v večji meri, ne bi kazalo, da bi zato Slovenija gradila moderno cesto do Trsta, ker bi imel ta končno od takega prometa več koristi kot Slovenija. Maribor potrebuje moderno cestno zvezo z Ljubljano, središčem Slovenije, ne pa s Trstom. Zanj zadostujejo cestne zveze, ki jih ima s Trstom, Koprom in drugimi pristanišči severnega Jadrana Ljubljana, ugotavlja Simac.

Simac se po vsem sodeč malo boji, da bi razprava o "nujni sodobni cesti" Maribor-Trst škodovala naporom za začetek gradnje moderne ceste Villesse-Gorica-Razdrto-Ljubljana. Italija bo svoj del ceste skoro začela graditi, v Sloveniji pa se tudi trudi, da bi načrt čim preje uresničili. Za njegovo izvedbo bodo dobili posojilo v Italiji.

Pri Kompasju pozimi cenejši

Turistično podjetje Kompas v Ljubljani je znižalo za domače goste, gre zlasti za skupine, svoje cene za vožnje do 30%. Tudi v hotelu Panorama na Ljubelju so za zimsko dobo znižali cene za 30%. Kdor prenoči v hotelu dobi poleg tega še vozovnico za

pet voženj z žičnico na Zelenico po polovični ceni.

Značilna miselnost

Pri gradbenem podjetju v Dravogradu so sklenili skrajšati delovni teden na 42 ur. Pri razpravi so odklonili predlog, naj bi bile delovne ure, oziroma delovni dnevi poleti, ko je vreme za gradnje ugodnejše, daljši, pozimi pa krajši. To bi prineslo podjetju, ki je ja last delavstva, boljše dohodke ob manjših stroških. Petek razkriva v listu "Delo" vzroke za tako odločitev:

Piše, da so gradbinci glasovali za enak delovni teden zato, da imajo popoldne priložnost za "zasebno prakso", to se pravi za delo pri privatnikih. Ker ti prvenstveno grade poleti, ko je to pripravnejše in cenejše, hočejo imeti delavci tedaj priložnost za to delo, ker je boljše plačano kot ono v "njihovem" podjetju. Pozimi je za tako zaposlitev manj priložnosti, zato delavci ne vidijo, zakaj naj bi imeli tedaj na razpolago več časa, ki ga ne morejo "dobičkanosno" uporabiti. J. Petek svari delavstvo dravogradskega gradbenega podjetja, da utegne taka "nesocialistična" miselnost in ravnanje priversti to socialistično podjetje v stisko in celo v propad!

Župana Carla Stokesa morijo davčne zadeve

CLEVELAND, O. — Pravi, da je župan C. Stokes doživel prvo razočaranje, ko je ob prevzemu poslov moral ugotoviti, da je povsod lahko nekaj prevzel, naj bo dobro ali slabo, le v mestni blagajni ni mogel ničesar prevzeti, ker je bila prazna. Ni je pa njegov prednik R. S. Locher izpraznil iz nagajivosti. Boril se je več časa s prazno blagajno, kajti vse dohodke je bilo treba sproti porabi za plačevanje zapadlih računov. Prav isto se sedaj godi Stokesu.

Zmeraj ima na mizi nekaj neplačanih računov, zato je pa mestni proračun tudi zaključil s primanjkljajem \$95.000. Primanjkljaj je tako majhen, da ne spravlja naših mestnih financ ob dober glas, pa vendar ga je C. Stokes ponaril, da zahteva od guvernerja J. Rhodessa, naj ima mesto svojega zastopnika v okrajni davčni prizivni komisiji, kjer sedaj vedri in oblači le okrajna uprava.

Zahteva župana Stokesa je upravičena, toda vprašanje pa je, ali bo republikanski guverner hotel iti na roko demokrat-skemu županu, še posebej v davčnih zadevah.

Države ob Perzijskem zalivu mislijo na samo-obrambo

TEHERAN, Iran. — Ob Per-

Tiskovni sklad A.D.

Poznani pionir Anton Debevec iz Greenwooda, Wis. je kot vsako leto ob plačilu naročnine, tudi letos prispeval v Tiskovni sklad A.D. \$4.00. Dobrosrčnemu naročniku iskrena hvala!

zijskem zalivu je pet držav, ki je njihova gospodarska bodočnost odvisna od tega, ali bodo lahko svobodno črpala in prodajale svojo nafto. So to Iran, Irak, Bahrain, Kuvajt in Savdska Arabska. Do sedaj jih je varovala mogočna angleška mornarica. Sedaj se pa Anglija umika iz teh krajev in države mislijo na vzajemno organizacijo, ki naj bi jih varovala pred tujimi vplivi.

Ker se vse zavedajo nevarnosti, še posebej pa Iran, ki leži ob robu ruskega imperija, obstoja upravičeno upanje, da se bodo res združile v skupno obrambno zvezo, ki se bo hotela otepati vsake odvisnosti od kogarkoli. Akcije za zvezo vodi Iran. Med tem se je pa Moskva že ponudila, da bi rada "podprla" zvezo. Gornje države pa se nočejo prenagli-ti, hočejo najprvo videti, kakšne cilje ima ruska mornarica v Sredozemlju, šele potem bodo dale Kremlju odgovor.

DELO DOBIJO

Zakonski par

Iščemo zakonski par za oskrbovanje poslopja na zapadni strani. \$75 mesečno in stanovanje, blizu transportacije. Pišite, kje ste bili prej zaposleni, priporočila in telefon: Box 234, American Home Publ. Co., 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio 44103.

(12)

Ženske dobijo delo

Delo za žensko

Iščem pošteno Slovenko, ki ima rada otroke, da bi delila dom z materjo in majhnim sinom. Kličite KE 1-3911 po 6. uri zvečer.

(10)

Zenske dobe delo

Ročna izdelava pri ženskih oblekah, določena plača, plačane počitnice, stalno delo pri 28 let stari firmi na vzhodni strani. Delavni čas od 7.30 do 8.30. Telefon 881-2966.

(10)

RAZPIS SLUŽBE

Uprava Ameriške Domovine išče izkušeno in zanesljivo uradnico z znanjem slovenščine in angleščine, tipkanja in splošnih pisarniških del. Poaudbe na Ameriško Domovino. (x)

MALI OGLASI

Kupim

Kupujem hišo in posestvo ali samo hišo v Sloveniji. Pomočnost priložiti sliko od hiše, kakor tudi ceno. Pisati na naslov:

Mike Danojlich
2531 So. Hamlin Ave.
Chicago, Ill. 60623

(15)

V najem

3-sobno stanovanje s kopalnico, nova kuhinja, se odda na 1106 E. 64 St. zgoraj. Pojasnila dobite pri zobozdravniku dr. V. Opaskarju, 6402 St. Clair Ave.

(10)

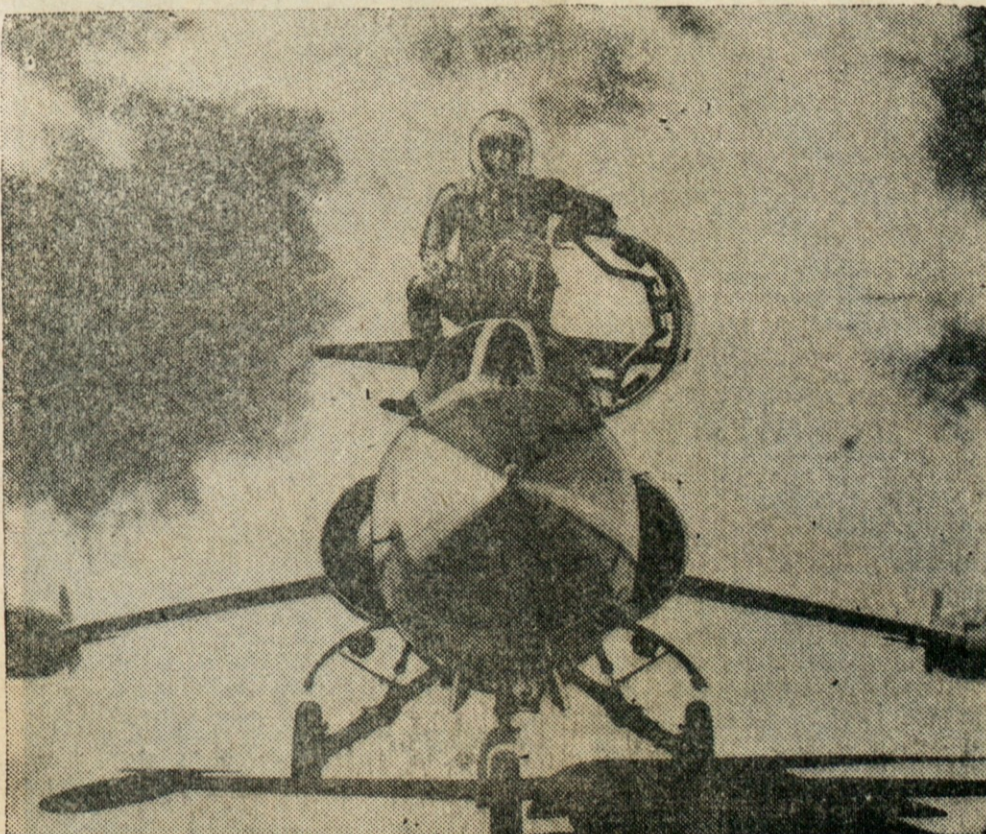
V najem

Dve stanovanji, 3 sobe in kopalnica vsako, na E. 63 St. Kličite 442-4479.

(12, 15, 17, 19, 22 jan)

Prijatelj's Pharmacy

IZPAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
St. Clair Ave. & 68th St. EN 1-4212
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS

"VODLJIVA RAKETA" — Tako bi lahko imenovali jet letalo F-104, ki doseže preko 1400 milj brzine na uro in se lahko dvigne preko 60.000 čevljev visoko. Letalo z enim pilotom je v sklopu letalske obrambe Severne Amerike.

Sir Arthur Conan Doyle:

IZGUBLJENI SVET

(THE LOST WORLD)

Sedeli smo v njem okoli bambusove mize, na kateri je ležalo zapечатeno pismo. Na njem so bile načrtane z ostro pisavo profesorja Challengerja sledeče besede:

"Navodila za lorda Johna Roxtona in sopotnike. Odrpiti smete v Manaosu, dne 15. julija, točno ob dvanajstih popoldne."

Lord John je položil svojo uro na mizo pred seboj.

Lord John je položil svojo uro na mizo pred seboj.

"Imamo še sedem minut časa," je rekel. "Naš profesor je zelo natančen."

Profesor Summerlee se je kislo nasmehnil in dvignil s suho roko pismo v zrak.

"Kaj pa je na tem, če odpremo pismo takoj ali sedem minut pozneje?" je vprašal. "Vse to je zopet sama neumnost in sleparija, kar je, moram žal pripomniti, značilno za pisca."

"O, ne, prosim. Če že igramo, se moramo držati pravil," je odgovoril lord John. "Če vodi Challenger to igro, pa smo tu po njegovem naročilu, ne bi bilo prav, če se ne bi dobesedno držali njegovih navodil."

"No, lepa reč je vse to!" je zaklical ogorčeno profesor. "Že v Londonu se mi je zdela stvar zoprna, zdaj pa moram povedati, da je tem bolj nevshečna, čim bolj ji prihajam do dna. Ne vem, kaj stoji v pismu, a če ne bo v njem vsaj deloma natančnih podatkov, bi se najrajši vkrcal na prvi parnik, ki odrine po reki navzdol, da še dobim 'Bolivijo' v Pari. Saj imam na svetu važnejše posle, nego da bi se potikal po

svetu in proučeval izjave take prisme. No, Roxton, zdaj bo že vsekakor čas!"

"Čas je," je odgovoril lord John, "lahko povežete culo." Prijel je pismo in ga odprl z žepnim nožem. Dobil je iz njega zloženo polo papirja. Pozorno jo je razvil in razgrnil po mizi. Pola je bila nepopisana. Obrnil jo je. Tudi druga stran je bila bela. Ostrmeli smo pogledali v molku drug drugega, dokler ni prekinil tišine prezirljivi smeh profesorja Summerleeja.

"To je odkrito priznanje," je zaklical. "Kaj hočete še? Možno torej sam prizna, da je slepar. Preostaja nam samo, da se povrnemo domov pa razkrinkamo njegove nesramne laži."

"Morebiti nevidno črnilo?" sem ugibal.

"Mislim, da ni," je odgovoril lord Roxton, gledajoč papir proti luči. "Ne, dragi moj mladenič, kaj bi se varali. Stavim, kar hočete, da ni bilo nikoli ničesar napisano na tem papirju."

"Ali smem vstopiti?" je zagrmel na verandi neki glas.

Po razsvetljenih, od sonca se bleščečih tleh, je švignila senca čokate postave. Ta glas! Ta orjaško široka pleča! Planili smo z začudenim krikom na noge, ko se je prikazal na pragu Challenger v okroglem, otročjem slamniku s pisanim trakom, z rokami v žepih suk-nje. Cepetaje je prikoral na platnenih čevljih pred nas, visoko dvignil glavo in je stal pred nami v luči žarečega sonca s svojo široko, košato, asirsko brado. Napol zaprta veka in izzivalne oči so kazale kakor vedno njegovo prvojenost.

"Bojim se," je rekel in privlekel iz žepa svojo uro, "da sem za nekoliko minut prepozna. Nikakor nisem mislil, moram povedati, ko sem vam izročil to pismo, da ga boste res odprli, ker trdno sem bli namenjen biti pri vas, še preden napoči napovedani rok. Moja nesrečno zakasnitev sva zakrivila deloma nespreten krmar, deloma pa nagajiva sipina,

kjer je obsedel parnik. Bojim se, da je imel moj kolega, profesor Summerlee, priliko me obrekovati."

"Moram povedati, sir," je rekel lord John z dokaj resnim glasom, "da pomeni vaš prihod za nas znatno olajšanje. Mislim sem že, da je sojen našemu početju predčasni konec. Pa še zdaj mi nikakor ne gre v glavo, čemu vam je bilo treba tako čudno postopati."

Namesto odgovora je vstopil profesor Challenger v jedilnico, stisnil roko meni in lordu Johnu, se je žaljivo vlnudno priklonil profesorju Summerleeju in se zrušil v slamnati naslonjač, ki je zaškripal in se zazibal pod njegovo težo.

"Ali ste že pripravljeni na pot?" je vprašal.

"Lahko odrinemo kar jutri."

"Naj bo. Zdaj ne potrebujete zemljevidov, ker se vam nudi neprecenljiva ugodnost — moje osebno vodstvo. Od kraja sem že sklenil prevzeti vodno vlogo pri tem potovanju. Pritrditi mi seveda morate, da bi tudi najboljši zemljevid ne bil v stanu, nadomestiti mojega lastnega duha in mojih navstetov. Kar se tiče one zvižaje, katere sem se napram vam poslužil s tem pismom, je razlog jako preprost: če bi vam zapal svoje namene, bi me prosili, naj odpotujem z vami, pa bi se moral braniti tega neugodnega nadlegovanja."

"Jaz vas že ne bi s tem nadlegoval, sir!" je pripomnil iskreno vmes profesor Summerlee, "nikakor ne, če bi se mi le nudila prilika, da bi se mogel poslužiti druge ocean-ske ladje."

Challenger ga je zaničevalno zavrnil s kretajo svojo debele kocinaste roke.

"Vaš razum bo pritrdil, prepričan sem, mojim razlogom, pa vam dokazal, da sem storil najboljšo, ker sem potoval sam in sem se tu prikazal šele v onem trenutku, ko je postala moja navzočnost neobhodno potrebna. Zdaj je napočil ta trenutek. Pod dobrim vodstvom ste. Ne morete več zgrešiti poti k svojemu cilju. Z današnjim dnevom prevzamam vodstvo na tem potovanju in vas presim, dovršite še nocoj vse priprave, da odrinemo lahko jutri zgodaj. Moj čas je dragocen, in isto velja, dasi v manjši meri, nedvomno tudi za vas. Zato vam predlagam, da po-

hitimo kakor je le mogoče, dokler vam ne pokažem ono, kar ste prišli ogledat."

Izkazalo se je, da je že najel lord John Roxton veliko motorno barko "Esmeraldo", ki naj bi peljala po reki navzgor. Podnebje nam nič ni bilo napoti pri določitvi časa za potovanje, ker imamo v teh krajih enako poletje in pozimi od 25 do 33 stopinj toplote po Celziju, ne da bi se občutila posebna razlika v vročini. Zato pa je drugače z vremenom: od decembra do majnika traja deževna doba in reka polago-

ma narašča v tem času skoro za 40 čevljev nad navadno višino. Takrat poplavi obrežje, ustvari velike mlake v brežmejni puščavi in tako nastaja razsežno področje, katero imenujejo domačini Gapo in katero je premočvirnato za pešce ter preplivno za čolne. Junija prične voda upadati in je oktobra ter novembra najbolj nizka. Naše potovanje se je torej vršilo ob suhi dobi, ko je velika Amazonka s svojimi pritoki v več ali manj normalnem stanju.

(Dalje prihodnjič)

JANUAR						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

KOLENDAR društvenih prireditev

JANUAR

20. — Slovenska pristava priredi "Pristavsko noč", zabavo s plesom, v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 6.30. Igrajo "Veseli Slovenci".

FEBRUAR

4. — Klub slovenskih upoko-jencev na Holmes Ave. priredi večerjo in ples v Slov. domu na Holmes Ave.

11. — Klub slov. upoko-jencev v Euclidu pripravi zabavno prireditev v SDD na Recher Avenue.

17. — Katoliški veterani Post. 1655 prirede v farni dvorani pri Sv. Vidu svoj 19. letni ples.

17. — Društvo SPB Cleveland—priredi predpustno veselico v Baragovem domu.

24. — Gospodinski klub na Jutrovem priredi predpustno veselico in maskaradni ples z okusno svinjsko pečenko v Slovenskem delavskem domu na 10814 Prince Ave. Od 5. popoldne do 10. zvečer.

24. — Dramatsko društvo Lilija priredi "Nagradno maskerado" v Slov. domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".

28. — Pomladanski koncert pev-skega zbora Jadran v SDD na Waterloo Rd.

MAREC

3. — Slovenska šola pri Sv. Vidu pripravi obed s pečeni piškami in govejo pečenko v šolski dvorani. Serviranje od 11.30 dopoldne do 2.30 popoldne.

9. — Klub upoko-jencev na Water-loo Rd. ima večerjo in zabavo za petletnico ob 5. uri pop.

17. — Federacija slov. narodnih domov priredi banket v čast "Moža leta" v SDD na Recher Avenue.

31. — Glasbena Matica poda v SND na St. Clair Avenue svoj pomladanski koncert. Začetek ob 3.30 popoldne.

APRIL

20. — Društvo slov. protikomu-nističnih borcev Tabor priredi Spomladansko družabno prire-ditev v Slov. domu na Holmes Avenue. Začetek ob osmih.

27. — Slovenski športni klub priredi Kegljaški banket v Baragovem domu.

MAJ

4. — Belokranjski klub priredi plesno veselico v avditoriju SND na St. Clair Avenue. Igra sekstet PASTIRČKI iz Toronta v Kanadi.

5. — Pevski zbor TRIGLAV poda svoj letni koncert v Sachsen-heim dvorani na 7001 Denison Avenue.

11. — Ples slovenske folklorne skupine KRES. Igrajo Veseli Slovenci.

12. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi materinsko pro-slavo v šolski dvorani pri Sv. Vidu.

26. — Podružnica št. 15 SZZ proslavi 40-letnico svojega ob-stoja s slavnostnim banketom.

JUNIJ

2. — Društvo SPB Cleveland pripravi proslavo Slov. Spo-

AVGUST

11. — Društvo Najsv. Imena fare sv. Vida priredi piknik na Slov. pristavi.

SEPTEMBER

8. in 9. — DSPB Tabor v Cleve-landu priredi letno spominsko proslavo vetrinske tragedije s sv. mašo na Slovenski pri-stavi.

15. — Slovenski akademiki v Ameriki (SAVA) imajo svojo Plesno prireditev v farni dvo-rani pri Sv. Vidu.

16. — Otvoritev Slovenske pri-stava za l. 1968: piknik in ples.

30. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slo-venski pristavi.

JULIJ

21. — Slov. športni klub priredi piknik na Slov. pristavi. Špor-tni spored, ples in zabava.

28. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski Pristavi.

8. — DSPB TABOR priredi spominsko proslavo 25-letnice tragedije Turjaka in Grčarice na Slovenski pristavi.

OKTOBER

27. — Podružnica št. 25 SZZ praznuje 40-letnico svojega obstoja s slavnostnim kosilom v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 1. popoldne.

NOVEMBER

3. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 3.30 popoldne.

9. — Klub slov. upoko-jencev v Newburghu priredi banket v SND na E. 80 St.

17. — Jesenski koncert pevskega zbora Jadran v SDD na Waterloo Rd.

THE ANNUAL MEETING OF CERTIFICATE HOLDERS OF THE SLOVENIAN NATIONAL HOME OF MAPLE HEIGHTS

WILL BE HELD AT THE SLOVENIAN HOME 5050 STANLEY AVENUE, MAPLE HEIGHTS

ON SUNDAY, JANUARY 21, 1968 AT 2:00 P.M.

Acted on will be a Bylaw change in Article 4, Paragraph 10 and 12. The president and recording secretary will preside at the Annual Meeting.

EMIL R. MARTINSEK, Secretary

ŽENINI IN NEVESTE!

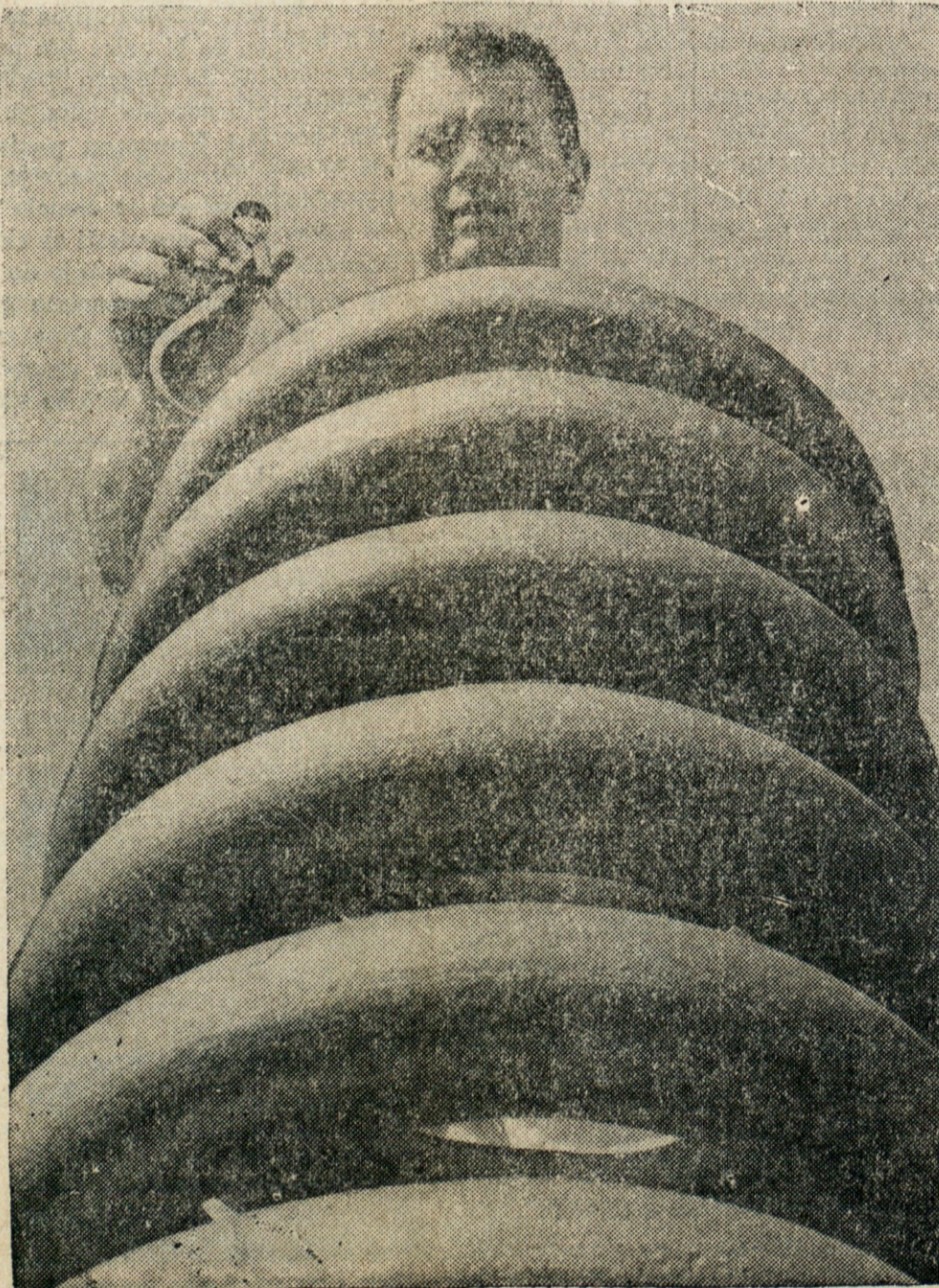
NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA VAM TISKA KRASNA POROČNA VABILA PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE VZOREC PAPIRJA IN ČRK

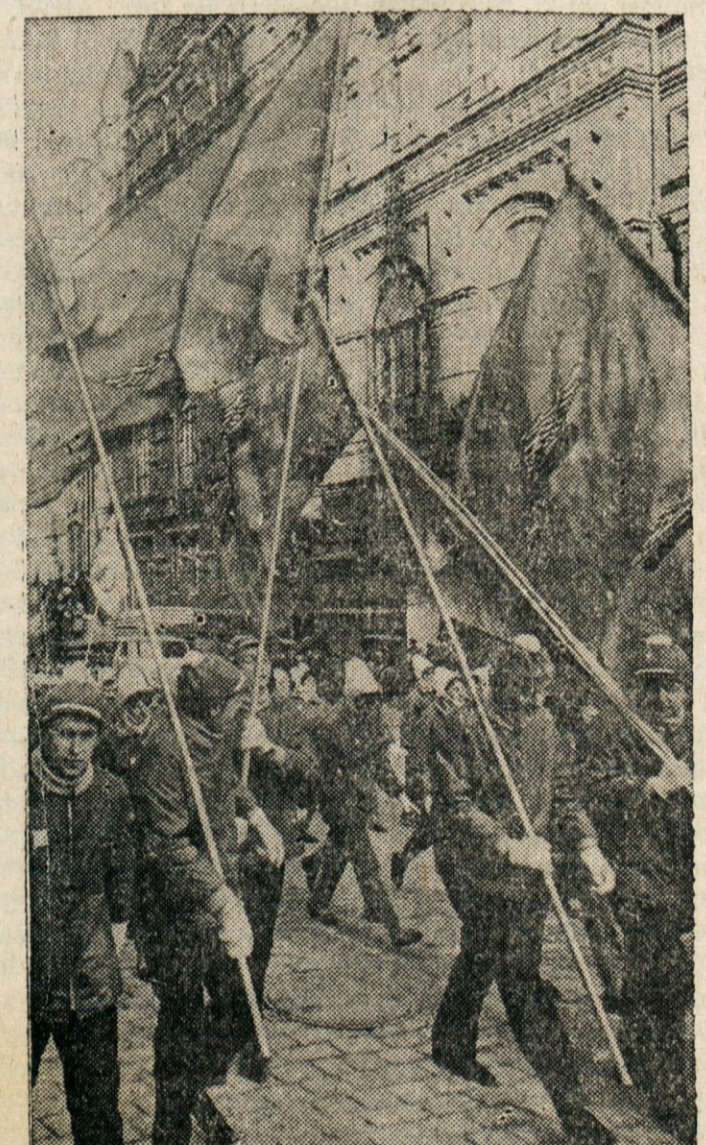
Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

MOGOČNO PERO — Tole mogočno pero, ki tehtja 829 funtov, bodo namestili v atomski elektrarni v Floridi.

V MOSKVI? — Ponavadi vidimo na slikah iz Moskve strune vojaške oddelke, ki korakajo skozi Rdeči trg, ali pa spre-dov raket na velikanskih vozilih. Tale slika kaže skupino Rusov, ki nosijo svoje zastave skozi Moskvo sproščeno in veselo. Človek bi komaj verjel, da je to posnetek iz Moskve.

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER

For rectory with 2 priests. References required. Live in. Two nice rooms and bath.

Phone CO 4-1523

(11)

FEMALE HELP

PARTY DEMONSTRATORS

No investment. No delivery. Brand new chemical line. Salary.

925-1800

(11)

HELP WANTED

PAY THOSE CHRISTMAS BILLS Be self-employed. Work 20 hrs. wkly. Set your own working hrs. day or eve. Car necessary for local area driving. 10 positions open. 12 hr. training course nec. China sales Comm. Call 768-5999

(12)

REAL ESTATE FOR SALE

ROSELLE BY OWNER

Custom blt. brick veneer ranch on 70x173' lot. 2 or 3 bdrms. Kit blt-ins. 2 baths. Huge 1st flr. pan. fam. rm. plus lge. pan. rec. rm. in bsmt. 2 car gar. 2 blocks to everything.

529-6697

(11)

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

WOMEN'S APPAREL STORE

By owner. Well established 40 years. Excellent location. \$95,000 annual gross. Priced for quick sale due to owner retiring. Call evenings after 7.30.

832-3565

(11)

RESTAURANT — RIVERSIDE

Good Business. Fine Opportunity.

HI 7-3510

(10)

RESTAURANT

Loc Lake Worth, Fla. East Coast. Fixtures and equipment. For sale cheap!

WO 8-6565 before 3 p.m.

MALE HELP

ELECTRONICS COMMUNICATIONS

CAREER OPPORTUNITIES IN THE COMMUNICATIONS — INDUSTRY

OPENINGS IN DETROIT — KALAMAZOO

An excellent opportunity and future for high school graduates and ex-servicemen. Experience in electronics is desirable but not necessary. An appealing, challenging job with good opportunity for advancement. Liberal benefit plan includes holidays vacations, tuition reimbursement, medical and pension plans.

For appointment call collect 313-393-5921

American Telephone & Telegraph Co.

(12)